

Ik herinnerje my it jier 2017 doe't ik op 4 oktober lâns it fytspaad fan de Rykswei 32 (RW32) fan it fiadukt by Akkrum nei de Heafeartsbrêge -in ôfstân fan twa kilometer- tsientallen Argusflinters waarnaam en aardige foto's meitsje koe fan syn besite oan de giele komposyt Hynstebitter (Vertakte leeuwentand, *Leontodon autumnalis*).

Us fytstochten fan dit jier lykas om de Deelen hinne, rjochting De Tynje, troch it Tynjester Bosk, rjochting Nijbeets, Boarnburgum, De Wylgen, De Veenhoop en sa troch it Lege midden wer werom nei Akkrum, en in oar rûntsje: om de Snitsermar hinne, dy't wy makken yn alle seizoenen as it in bytsje kreas waar wie: op net ien fan dy deitochten seagen wy ien fan de twa neamde soarten Deiflinters. In opmerklik, negatyf gegeven, mar ek sa'n 'nulmeting' hat syn wearde yn de statytk. It wie dien sa like it, mar sjoch hjir.. dêr wie se noch!

Fannemoarn, kertier oer alven. Ik fotografearje in lette Lytse wite koalflinter yn ús tún. Dêr dwarrelt samar ynienen in ljochtbrune flinter om my hinne. Giet foar ien momint op it kezyn sitten, ik meitsje hastich in foto; sy fljocht fuort en ik sjoch har ek net wer. In Argusflinter! Dochs noch ien, dit jier. In wyfke.

Veenhooibeestjes in het Fochtelooërveen Judith Bouma

MOEILJK, JA MOEILJK, om te vertellen dat ik na achttien jaar stop als vrijwilligster met het monitoren van mijn Veenhooibeestjes!

Een hele bijzondere periode waarin ik ontzettend veel geleerd heb met alle hulp die een mens kan wensen.

Dit alles mondde uit in meer dan alleen de bijzondere Veenhooibeestjes.

De overige dagvlinders kwamen erbij, de libellen en de rupsen van voornamelijk nachtvlinders ook, alsmede de imago's van de nachtvlinders. Maar ook bijzondere waarnemingen in het veen zoals onder andere een Gevlekte glanslibel, Tengere grasjuffer, Grote mierwespen, Veenheidezakdragers et cetera. Dit alles betreft een virus waar ik destijds niet op gewezen werd en niet aan ontkomen ben.

Daarnaast kwam een website over het Fochtelooërveen tevoorschijn, waarover op het world wide web destijds nauwelijks iets te vinden was. Deze heb ik op eigen initiatief met veel plezier gemaakt. Duidelijk een bron van informatie gezien de vele reacties. Misschien nu eindelijk ook eens tijd vrij maken om verder te gaan met het compleet vernieuwen van deze website, zodat deze ook geschikt is voor tablets en mobieltjes.

Doordat het een statische webpagina is, heb ik als aanvulling een Facebookpagina over het Fochtelooërveen gemaakt waarin ik zeer regelmatig allerlei informatie deel met meer dan 1.400 volgers.

Voor SNL heb ik al veel mooie inventarisaties mee mogen maken in Drenthe en op Schiermonnikoog.

Dit zijn nog maar een paar gevolgen van het destijds ja zeggen tegen deze klus, maar *drie keer het veen in per jaar*. Ik weet nu beter!

Realiserend dat de stagairs in de organisaties waarvoor ik loop nog niet geboren waren met mijn start in 2003.

Een prachtige piekdag in één jaar (2014), waar ik 538 Veenhooibeestjes kon tellen, tot een dieptepunt nu (2020) van 40 exemplaren op een 'piekdag'.

Maar ook bijzonder was mijn eerste ontdekking van een vermoedelijke tweede generatie in oktober 2008. Veel 'gesputter' uit de vlinderwereld, maar ik bleef erbij. Voor mij voorspelbare tweede generaties in twee andere jaren met dezelfde weersomstandigheden. En nóg blijf ik erbij. Geen grote tweede generatie, maar geloof me, het is écht zo ... Na zoveel jaren en zoveel Veenhooibeestjes durf ik het aan dat te beweren.

Het stoppen met het monitoren heeft overigens niets te maken met de aantallen!

Vanaf 2003 tot en met 2020 heb ik ten minste **11.611 Veenhooibeestjes** mogen zien!!!

Buiten de transecten 3.183 exemplaren, goed voor 27.41%

Binnen de aangewezen transecten 8.428 exemplaren en dus goed voor 72.59%

Aan aandacht ontkomt het Veenhooibeestje niet. Eind vorig jaar is een schitterend boek uitgebracht, door 58 auteurs geschreven, over alle hoogveengebieden en hoogveenrestanten in Nederland. Op de cover van dit twee kilo zware boek prijkt onder andere een Veenhooibeestje en een foto van het Fochteloërveen. Het boek zit bij de laatste twintig genomineerden voor de Jan Wolkers prijs 2020 van Vroege Vogels.

Daarnaast is Stichting De Peel bezig met een boek getiteld 'Heel de Peel' waarin ook het Veenhooibeestje aandacht krijgt.

Ik ben niet weg te krijgen uit 'mijn territorium' zoals ik het Fochteloërveen graag noem, alleen het monitoren van deze ietwat verwende, maar unieke, tevens bijzondere Veenhooibeestjes laat ik vanaf 2021 over aan anderen.

Ik hoop van harte dat er iemand is die mijn route met veel plezier over gaat/wil nemen, want het monitoren van deze veenvlindertjes is erg belangrijk! Daarnaast ook zeer zeker de moeite waard!!

En, het is maar drie keer per jaar ...

www.facebook.com/fochteloerveen.info

Vlinderjaar 2020 in Indijk Abel Jagersma